

LES CONSEQÜÈNCIES DE LA CRISI FINANCERA que ens arriben cada dia provoquen, d'entrada, inseguretat. Inseguretat pel que passa i pel que pot passar, però també i sobretot, per la fragilitat del nostre sistema econòmic. Una fragilitat que amenaça el benestar de molts i que posa en perill la cohesió social de tots. Aquests no són temes per a fer-ne una tertúlia, sinó problemes que reclamen una reflexió responsable.

Per a fer-la, cal, d'entrada, una informació rigorosa. Per això hem volgut que *Qüestions de vida cristiana* la facilités amb les dades i les anàlisis que ens han preparat els economistes, bona part dels quals són professors d'ESADE i de l'IESE. D'aquestes anàlisis se'n dedueix una conclusió gairebé unànime: la cobdícia ha estat el carburant del motor de la crisi. Les causes han estat més complexes i les solucions menys evidents, però una avidesca irresponsable ha estat darrera dels criteris d'alguns consells d'administració, dels mecanismes de promoció o defenestració dels executius, de l'afany consumista dels ciutadans i de les optimistes imprevisions dels governs. Les regles de joc ho han fet possible, però els valors amb què s'hi ha participat han potenciat el risc i amplificat la crisi. El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, en una anàlisi més radical —més a l'arrel del problema— ho sintetitza així «una mirada de conjunt i en profunditat ens descobreix l'arrel de la crisi econòmica en el greu i preocupant buit moral que domina en tots els àmbits de la nostra vida»

I és en aquest espai dels valors on l'economia esdevé una «qüestió de vida cristiana». Començant pel valor que cal donar a les riqueses, i seguint per l'atenció que mereixen els més febles, per la necessària solidaritat entre les persones, per la primacia del bé comú o per sentir-se responsables de la misèria del Tercer Món. No són valors exclusius del cristianisme, ni amb aquests valors canviarem la naturalesa humana, però les bases teològiques que els sustenten els fan, per als cristians, anhel i deure. Per transformar la nostra societat, cal la visibilitat d'aquests valors i cal que es facin presents en la formació dels més joves, però cal també que la llei en sigui una garantia.